

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 595.—22 ΜΑΙΟΥ 1888. ΔΕΙΤΑ 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 35.

Φύλλα τῆς «Ἑστίας» ἀποστέλλονται ὡς δῆγμα τοῦ περιοδικοῦ οὐχὶ μόνον εἰς πάντα ζητοῦνται, ἀλλὰ καὶ εἰς ὃν τινα ἤθελε μᾶς ὑποδείξῃ πᾶς τις τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν ἢ ἀνταποκριτῶν ὡς ἀσμενίζοντα εἰς ἀναγνώσματα τοῦ εἶδους τῆς «Ἑστίας».

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΒΤΟΣ 1Γ'—ΑΡΙΘ. 847

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΥΠΟΨΕΦΙΟΣ, μυθιστορία Ἰουλίου Κλαρετῆ
μετάφρασις Χ. Α.
Η ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΒΙΣΜΑΡΚ.
Η ΑΡΙΣΤΗ ΦΙΛΗ ΤΩΝ ΝΕΑΝΙΑΩΝ, μετάφρ. ὑπὸ
τῆς Κας Κλαρετῆς Σκιαδαρήσης.
Η ΑΠΡΟΣΕΞΙΑ.
ΠΑΝΑΡΧΑΙΟΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΣ ΘΡΟΝΟΣ.
ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ.
ΑΙΣΜΑΤΙΟΝ ὑπὸ Ἀριστομένους Προβελεγγίου.
ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Ἰωάννης Πεσματζόγλου δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενικὸν Προξενεῖον, ἀνήγγειλεν ὅτι διαθέτει 252 μετοχὰς τοῦ Πατριωτικοῦ δανείου δι' ἐν βραβεῖον κατὰ τὴν Δ' Ὀλυμπιάδα. Κατ' ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς αἱ μετοχαὶ αὗται θὰ ἀπονεμηθῶσιν ὡς ἄλλοι εἰς τοὺς Ἑλλήνας καλλιτέχνας, οἵτινες θὰ ἀποστείλωσιν ἔργα αὐτῶν εἰς τὴν ἔκθεσιν.

Ὁ ἐν Μαγχεστρίᾳ κ. Μιχαὴλ Στεφ. Σκυλίτσας ἀνήγγειλεν δι' ἐπιστολῆς του εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν, ὅτι θέτει εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς 30 λίρας Ἀγγλίας ἵνα αὕτη ὀρίσῃ δύο βραβεῖα οἰσθήποτε ἤθελεν ἐγκρίνῃ.

Διὰ τοῦ ἀρμοστικοῦ «Καρτερίας» μετεκομίσθησαν εἰς Πειραιᾶ 24 τεμάχια λίθων καὶ μαρμάρων διαφόρων σχημάτων καὶ χρωμάτων προσερχόμενα ἐκ Σκύρου προσωρισμένα δὲ διὰ τὴν Ὀλυμπιακὴν ἔκθεσιν. Τὰ τεμάχια ταῦτα ἀπέσπασαν ἐκ τῶν διαφόρων πετρωμάτων τῆς Σκύρου λιθοτόμοι ἐπίτηδες ἀποσταλέντες ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων. Οἱ αὐτοὶ λιθοτόμοι θὰ ἀποσταλῶσι καὶ εἰς ἄλλα μαρμαροπόρα μέρη τῆς Ἑλλάδος. ὅπως ἀποτελεσθῇ τελεία καὶ πλήρης συλλογὴ ὅλων τῶν μαρμάρων καὶ τῶν λίθων τῶν ἀπαντωμένων ἐν Ἑλλάδι.

Ἡ ἀριστοτεχνικὴ ἐταιρεία Κεδ.θιὲ ἐδήλωσεν, ὅτι θέλει μεταφέρει δωρεὰν τὰ ἐξ Αἰγύπτου καλλιτεχνικὰ ἐκθέματα, καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Ἐκθέσεως θὰ ἐκτελέσῃ καὶ ἑκατὰ ταξείδια μεταξὺ Ἀλεξανδρείας καὶ Πειραιῶς καταβιβάζουσα τοὺς ναυλοῦς τῶν ἐπιβατῶν.

Δελτία καὶ ἑκάστην καταγράφουσιν εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἐπιτροπῆς, ἅτινα γίνονται δεκτά, καίπερ τῆς προθεσμίας παρελθούσης, μὴ ἐννοούσης τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ παρεμποδίσῃ

τινὰ ἔνεκα τυπικῶν λόγων τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν ἔκθεσιν.

Ὁ γνωστὸς ζωτοποιὸς κ. Φίξ ἐξήγησε παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων τὴν ἀδειαν νὰ ἀναγείρῃ ἐν τῷ περιθώρῳ τῆς Ἐκθέσεως περὶ πτερον, ἐν ᾧ κατὰ τὸ διάστημα αὐτῆς θὰ παρέχεται ἐχθρίως ζῦδος.

Ἡ Ἱταλικὴ ἐταιρεία Φλώριον—Ρουμπάτινο παρακληθεῖσα ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς ἐπιτροπῆς ἐδήλωσεν ὅτι τὰ διὰ τὴν ἔκθεσιν ἀποστέλλόμενα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐκθέματα θὰ δέχεται μὲ ἐκπτώσιν ναύλου 50%, μὲν τὴν αὐτὴν δὲ ἐκπτώσιν θὰ δέχεται καὶ ἐπιβάτας ἐρχομένους πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς ἐκθέσεως. Ἐπίσης καὶ ἡ ἐταιρεία «Φραϊσινὲ ἀνήγγειλεν, ὅτι τὰ μὲν ἐκθέματα θὰ δέχεται μ' ἐκπτώσιν 50 οἰο, τοὺς δ' ἐπιβάτας, κυρίως ἐργάτας καὶ ἄλλους χάριν μελέτης προτιθέμενους νὰ ἐπισκεφθῶσι τὴν ἔκθεσιν, θὰ δέχεται μ' ἐκπτώσιν ναύλου 20 οἰο.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ὁ Φιλελληνικὸς σύλλογος ἐν Ἀμστερδάμῳ περὶ οὗ ἐμνημονεύσαμεν ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ, ἐξακολουθεῖ τὴν προσοχὴν ἐλκύων καὶ εὐοδοῦμενος. Ἐσχάτως ἔγραψεν αὐτῷ ὁ ἐπίσημος Ἀσιανολόγος, Η. Kern ἐγκρίνων τὴν πρόθεσιν αὐτοῦ καὶ κηρύττων ὅτι θεωρεῖ τὸ ἐλληνικὸν στοιχεῖον ὡς τὸ προσωρισμένον ἵνα μετοχτεῖται τὸν εὐρωπαϊκὸν πολιτισμὸν εἰς τὴν Ἀσίαν. Τινὰς ἀμφιβολίας ἔχει μὲν ὁ σοφὸς ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς προφορᾶς, καὶ ἰδίως τῆς τοῦ η περὶ οὗ δὲν πιστεύει ὅτι πάντοτε ἐπροφέρετο ὡς ι. Καὶ βεβαίως, ὡς καὶ ὁ κ. Η. Müller ἀντιπαρατηρεῖ, εἰς ἀρχαιοτάτους χρόνους πρέπει ἐνιαχοῦ νὰ εἶχε σχέσιν τινα καὶ πρὸς τὴν τοῦ μακροῦ Ε, ὡς εἰς πάσας τὰς γλώσσας τῶν φωνηέντων ἡ προφορὰ ἐστὶ μᾶλλον ἀσταθής, καὶ οὐδὲ πανταχοῦ οὐδ' ἐπὶ μακρὸν μένει ἡ αὐτῆς. Ὡς γνωστὸν ἐν τῇ γαλλικῇ τὸ οἱ φερ' εἰπεῖν εἰς τινα αὐτῶν τῶν προαστείων τῶν Παρισίων προφέρεται οε. Τὸ ζήτημα ἐγκτεται εἰς τοῦτο, ἂν ἡ σημερινὴ ἐλληνικὴ προφορὰ διατηρῆται ἀπὸ 2000 ἔτων καθερωμένη, καὶ ὁ κ. Müller ἀναγνωρίζει τοῦτο, καὶ ὁ κ. Kern κηρύττεται ὑπὲρ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς προφορᾶς ἀπαίτησιν καὶ πλήρους ὡς ἐπικρατεῖ παρ' ἡμῖν, εἰς τῆς Εὐρώπης τὰ διδασκῆρια, πρὸς δὲ ὁ Κ. Müller προτείνει νὰ μετακληθῶσι διδάσκαλοι ἐξ Ἑλλάδος.

—Εἰ καὶ οἱ Γερμανοὶ προσέχουσιν ἐν τῇ μελέτῃ τῆς κλασικῆς ἀρχαιολογίας, καὶ τὰ ἄλλα ὅμως πεπολιτισμένα ἔθνη δὲν ἀπολείπονται ἐκείνων ὡς πρὸς τὰ κλασικὰ παιδεύματα, ἰδίως δὲ οἱ Γάλλοι διατρέπουσιν ἐπὶ τῇ σπουδῇ καὶ ἐρμηνείᾳ τῶν Ἑλληνικῶν ἱατρῶν. Αἱ νεώταται καὶ ἄρισται ἐκδόσεις τῶν Ἑλληνικῶν ἱατρῶν ἐγένοντο ὑπὸ Γάλλων ἐπιστημόνων, ἡ τοῦ Ἰπποκράτους ὑπὸ Λιτρέ, ἡ τοῦ Ὁρειθασίου ὑπὸ Δάρεμπεργ, ἡ τοῦ Ἐρυσίου Ρούρου ὑπὸ Ρουέλ κλ. κατ' αὐτὰς ἐβδόθῃ ἐν Παρισίοις τὸ πρῶτον τεύχος (ἐκ 500 σελίδων εἰς μέγεθος μεγάλου τετάρτου) τῆς «Συλλογῆς τῶν ἀρχαίων Ἑλληνικῶν χημικῶν» ἀναλώμασι τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως. Ἐκδότης τῆς μεγάλης ταύτης συλλογῆς εἶναι ὁ περιώνυμος ἐν τῷ Κολλεγίῳ τῆς Γαλλίας, καθηγητῆς Βερθελώ, τῶς ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ἔχων συνεργάτην τὸν περὶ τὴν ἐλληνικὴν φιλολογίαν ἐντρίβεσσαν Κ. Ρυέλ, προσιτάμενον τῆς βιβλιοθήκης Sainte-Geneviève. Ἐκ τῶν προλεγόμενων τοῦ σοφῶν ἐκδότου μαθαίνομεν ὅτι τὸ παλαιότερον τῶν ἐλληνικῶν ἀντιγράφων, ὅσα περιέχουσι χημικὰ συντάγματα, χρονολογούμενον ἀπὸ τῆς 10 μ. Χ. ἐκατονταετηρίδος, ἀπὸκειται ἐν Βενετίᾳ. Οἱ κυριώτεροι καὶ ἐγκριτότεροι τῶ Ἑλλήνων χημικῶν ἤκμασαν ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Διοκλητιανοῦ, τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τοῦ Θεοδο-